

30. novembra 2020

Aby sme si ctíli Božiu Matku

Dátum svätorečenia bol určený na 27. júla 1947. Boli už 2 roky po II. sv. vojne. Napriek tomu začína nová mobilizácia – deti sv. Vincenta chcú prísť zo všetkých strán sveta, aby sa zúčastnili na nevšednej slávnosti svätorečenia. Po vojne bolo veľmi ťažké cestovať, pretože cesty boli rozbité, mosty a železnice na mnohých miestach zničené. Niektorí pútnici priniesli veľké obety na tejto ceste. Z Francúzska šli niektorí mladí aj na bicykloch až do Ríma.

Slovenským pútnikom sa s veľkými ťažkosťami podarilo objednať 1 vagón, v ktorom ich bolo 156. Začínal sa už komunistický teror. Cestovala aj sestra vizitátorka Vincencia Olšovská, viaceré sestry, mladí z mariánskych družín, aj otec direktor Ján Hutyra. V Bratislave nastúpili do vlaku, ale do vagóna vtrhli policajti a odobrali niekoľkým cestovné pasy, aj otcovi Hutyrovi, aby nemohli cestovať.

Niektoré akčné sestry hneď utekali na ministerstvo vnútra a vymohli, aby im pasy vrátili. Vrátili ich, ale pridali im aj 3 eštebákov, ktorí ich deň - noc sledovali. Napriek tomu prežili krásne chvíle. Bazilika sv. Petra, nádherne ozdobená, prijala asi 40 000 pútnikov. Všetky tribúny aj bočné lode boli plné. Svätého Otca sprevádzalo 18 kardinálov, mnoho biskupov a iných hodnostárov.

Posvätné nadšenie vyvrcholilo, keď Svätý Otec Pius XII. prečítal slávnostnú formulu svätorečenia. V homílii citoval najprilievavejšie slová Svätého písma: „Zvelebujem Ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.“ (Lk 10,21) Tieto slová skutočne platia aj o sv. Kataríne. Toľko darov dostala a ona ich vedela ukryť až do smrti. Celá jej bytosť bola taká čistá, že ňou vedela všetkých nadchnúť a povzbudiť. Dôkladne konala všetko, čo jej bolo zverené, radostne vykonávala všetky práce, lebo pri nich neprestávala pozeráť v duchu na Nepoškvrnenú. Po celý život, až do smrti, neúnavne rozdávala Zázračnú medailu... Máme z toho poučenie, že nikto nezostane bez pomoci a opustený, kto sa utieka k Matke Božej. Sv. Katarína Labouré nás vyzýva svojím príkladom, aby sme si ctíli Matku Božiu, aby sme sa jej darovali a s jej pomocou kráčali ľahšie po ceste čnosti.“ Takmer štvorhodinová slávnosť prešla ako krásny sen. Príklad Kataríny Labouré nás stále vyzýva k ideálu jednoduchej svätosti, ktorú môže dosiahnuť každý.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.

Na záver

V živote sv. Kataríny Labouré je niečo akoby pripravené pre našu dobu. Svätá Panna sa usmieva nielen z Massabielskej jaskyne, z tejto pokladnice milosrdenstva a zázrakov, ale aj prostredníctvom Zázračnej medaily rozosieva hojnosť nebeského požehnanja.

„Náš obdiv rastie k životu Kataríny Labouré, ktorý je reťazou mlčania, poníženosti a skrytosti. Povrchný pozorovateľ nezbadá nič zvláštne. A predsa pod závojom zabúdania na seba, v pravej poníženosti, rýdzej a horlivej zbožnosti, tam sála neklesajúca horlivosť. Stačí pripomenúť 40 dlhých rokov strávených medzi starcami, poznačených chorobou a mnohými slabosťami. Vyše 40 rokov v službe milosrdnej lásky!

Predstavme si tiež, že kedysi všetci hovorili o Zázračnej medaile, o jej pôsobení, len okolo vyvolenej duše sa rozprestieralo hlboké mlčanie. To nám poukazuje na to, čím je jednoduchosť v živote svätých a aký vznešený príklad jednoduchosti v nich máme!

„Ponižená dcéra sv. Vincenta. Kým svet usilovne zbieral zázraky udelené skrze malú medailu, ona, šťastná vyvolená, hrdinsky mlčala počas celého svojho života. Podobný príklad v dejinách zjavení by sme sotva našli.“

Panna Mária sa nezjavila kvôli mne, úbohej. Vybrala si mňa, nevzdelanú, aby sa o nej nemohlo pochybovať. (Rákocy s. 130)

„Panna Mária sa najprv dívala na nebo... potom sklopila oči. Pozrela na mňa a povedala: „Táto zemeguľa predstavuje celý svet... každého človeka zvlášť. Myslím, že tieto slová vyjadrujú lásku Otca i Syna i Ducha Svätého, i lásku Panny Márie, ktorá bola ideálom Kataríny Labouré a ktorá by mala byť aj naším ideálom, ak chceme mať z tohto daru duchovný úžitok.“

„Táto medaila je miniatúrou. Je maličká, ľahká, ale významovo bohatá. Na maličkom priestore, veľmi skromným spôsobom, s málo symbolmi, zahŕňa celé učenie Cirkvi o Matke Božej. Toto učenie je syntézou pojmu a predstavivosti, vhodnej pre vzdelancov i pre jednoduchý ľud. Uvažujem o význame oboch strán medaily. Jedna je výrazom slávy, druhá bolesti, akoby chceli naznačiť, že blaženosť a bolesť sú dve tváre jednej a tej istej reality. Na prvej strane je Panna Mária zahalená v závoji, bosými nohami stojí na zemeguli ohrozenej starým hadom. Z prsteňov na jej rukách vyžarujú lúče. Na druhej strane je nad písmenom M kríž a pod krížom dve srdcia. Okolo je 12 hviezd. Mohli by sme povedať, že predná strana medaily predstavuje drámu spásy, prvý boj opísaný v knihe Genezis. Boj medzi tajomnou ženou a hadom, symbol, o ktorom hovorí Apokalypsa. Predná strana je symbolom radosti. Ak obrátíme medailu, uvidíme kríž a dve srdcia, ktoré spoločne trpia. Keby sme požiadali umelcov, napr. Picassa, aby znova namaľoval medailu, alebo básnika Clodela, aby napísal báseň o medaile, ktorá by obsahovala maximum učenia o Panne Márii vyjadrené minimom symbolov, ktoré by boli pochopiteľné pre všetkých. A keby bol vypísaný konkurz na takú medailu, myslím, že by neboli získali taký úspech ako medaila, ktorú videla Katarína Labouré v extáze. V nej je zahrnutá podstata Kristovho mystéria, ktoré sa odráža v srdci Panny Márie.“

Podľa názoru sv. Grigniona z Montfortu vo vážnych záležitostiach, v krízach, aké prežíva Cirkev a svet, sa máme utiekať k Panne Márii stojacej pod krížom.“

(Ján Guitton, člen Francúzskej akadémie)